

Cartes

Retallades
de dignitat

PALOMA MUÑOZ. LLORET DE MAR.

Posin-se en situació: pateixen un còlic nefrític a les dues de la matinada en una població de més de 40.000 habitants com Lloret de Mar. Després de diversos episodis on han acudit a urgències per ser atesos (molt correctament) al CAP del centre la població, decideixen anar-hi a peu (no són ni 5 minuts) per mitigar aquest patiment. Arriben a la porta i... sorpresa. Centre tancat. Es maregen, vomiten, i apareix una amabilíssima patrulla de la Policia Local que els porta a urgències de l'Hospital Comarcal de Blanes i els informen que el CAP, un cop l'afluència de turistes a la població ha disminuït, romandrà tancat a les nits. Posin-se en situació: uns mesos abans han de portar la seva mare malalta al mateix CAP. Són atesos però a les 21.00 h tanquen portes i les deixen a totes dues al carrer mentre esperen que les vingui a buscar un familiar en cotxe. A vostè i a una dona gran amb una bata. Al carrer. Això passa. Són situacions on es menysprea de forma flagrant la dignitat de les persones i els drets fonamentals dels ciutadans d'aquest país. Es retalla en serveis, es retalla en personal, es retalla en dependència. Però mai, mai, ens retallaran la dignitat, en tot cas, són els de dalt els que mostren la seva total manca d'escrúpols.

Ja sóc substituïda

GEMMA TEIXIDOR ALBA. GIRONA.

A principis de juny vaig enviar una carta als diaris, parlant de les injustícies que hi ha amb el sistema actual d'adjudicacions de la borsa de treball de personal docent de la Generalitat. Per coses de l'atzar o no, aquest any m'ha tocat a mi la injustícia de torn. Se'm va adjudicar a principis de setembre una substitució del 86% de jornada laboral sencera (és a dir treballar el 100% i cobrar el 86%) fins a finals d'octubre de 2012. Doncs bé, resulta que per error administratiu no era del 86% era del 59% (és a dir treballar el 66% i cobrar el 59%). El mateix dia que jo, una persona per darrera meu de la llista va entrar al mateix institut amb una jornada 59% (treballant el 66% però cobrant un 59%) i fins a finals de juny de 2013. Tot i que es va intentar resoldre l'error des de la Direcció del Centre, l'únic que se m'oferia des del Departament era una jornada del 33% en un altre institut fins a finals de juny de 2013. Com el meu hi ha hagut d'altres casos, perquè d'errors tothom en pot cometre. Però si existís el mateix sistema de fa quatre anys, ara jo estaria treballant el 59% a l'institut actual fins a finals de juny. Hi ha una franja en la llista d'interins on hi ha més probabilitat d'injustícies, i ningú no se n'escapa. Cal seguir mantenint aquest sistema?

Carta d'un resident
pere vila. sils.

Sóc resident de la Residència de Gent Gran de Sils des de fa quasi quatre anys. Tinc 74 anys i fins ara m'agradava agafar cada dia el meu cotxe per anar a Riudarenes, voltar per casa meua, recollir el correu, buscar el diari a l'estanc, etc. La setmana passada, quan tornava a la Residència, vaig tenir un accident amb el cotxe. Quan havia de girar, no vaig veure el cotxe que venia i em va picar de ple. El cotxe va quedar tombat. De seguida van aparèixer els Mossos d'Esquadra, els bombers, les persones de la Residència i l'ambulància. Vaig veure que tothom corria per fer la seva feina el millor possible, i en tot moment van estar preocupats per mi i pel meu benestar.

En definitiva, em vaig sentir confortat perquè sabia que estava en bones mans. Per tant, aquesta carta és per donar les gràcies a tots aquests professionals, que cada dia treballen per cuidar de nosaltres. La seva feina es encomiable i per tant, és d'agrair. Em sento tan content de tots ells, tan emocionat, que els he volgut fer aquest petit homenatge. Moltes gràcies a tots!

I gràcies també a la Verge de Lourdes, que m'ha salvat la vida! Feia tres dies que l'havia anat a veure a Lourdes, i

ella ha intercedit perquè encara continuï en aquest món. Gràcies!

La covardia dels
bisbes catalans

mateu frigolé teixidor. canet d'adri.

A Madrid, des de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola presidida per l'inquisidor del regne Rouco Varela, es va fer un atac descarat en contra de les aspiracions independentistes del poble català. A l'hora de votar la conformitat d'aquestes nefastes afirmacions els «nostres» bisbes es varen acollonir i no varen ésser capaços de votar amb un no rotund totes les ximpleries que varen dir. Dels quatre cap es va aixecar i amb valentia repetir aquelles paraules que fa més de dos mil anys va pronunciar un jove nascut a una cova de Betlem davant d'un grup de fariseus molt semblants als «capitostos» de l'assemblea madrilenya, «Doneu als catalans el que es d'ells, i a Déu el que és de Déu». Si el seu predecessor el cardenal Vidal i Barraquer, que tant va estimar Catalunya, hagués estat en el seu lloc, el seu crit de Visca Catalunya Lliure hauria fet tremolar els fonaments de La Cibeles. A la Catedral de Perpinyà el bisbe francès Mons. André Marceau ha tingut la bona pensada, ja que es troba en terra catalana, d'emmarcar a l'altar major la imatge del patró Sant Joan Baptista amb la nostra senyera. Gràcies, bisbe André, que Déu l'hi pagui. Quina lliçó tan bonica per als bisbes catalans, incapaços de fer una acció semblant. Nosaltres encara tenim sort i a la nostra Catedral podem veure les barres vermelles i daurades a la tomba de l'Ermessen da, aquella gran comtessa catalana.

Per aquest proper Nadal ja no caldrà pensar qui seran els nous caganers, tenim quatre bisbes que ho podran fer molt bé.

Aquests polítics ens estan arruinant
maria salip calvó. girona.

La casta política retalla com si amb això solucionés la xifra d'atur que va en augment i no hi ha forma d'aturar-ho. Mentrestant a casa nostra ens distreuen amb l'independentisme, fent-nos creure que sense Espanya (culpable de tots els nostres mals), les estacariem amb llonganises. Aquests polítics ens estan arruinant i ensarronant. El tripartit va deixar un deute descomunal, però el Sr. Mas i el seu govern han contribuït a fer el forat encara més gros. Ara els dolents de Madrid ens han donat més de 1.000 M d'euros, on aniran a parar? El que està clar és que ells seguiran amb els seus privilegis i tots els alts càrrecs seguiran igual i a més no es rebaixaran els descomunals sous.

Entre el Sr. Rajoy i el Sr. Mas, aquest país no s'aixecarà, és impossible mentre seguim amb 17 regnes de taifes, amb totes les despeses que això suposa. Aquí i ara el problema més greu és l'atur i l'excessiva casta política.

Girona per la vida

david arboix i arús. banyoles.

Aquest passat diumenge un grup de gironins –menys dels que ens hauria agradat, tot sigui dit– vam aplegar-nos davant l'ajuntament per demanar, en un ambient festiu, l'abolició de l'avortament. Vam voler parlar i manifestar-nos en nom de tota aquella munió d'infants que, encara avui, no poden fer valer el seu dret a viure dins el ventre de la mare i en són eliminats per una legislació permissiva que ofega el seu crit silenciós.

Un cop més, també, vam haver d'aguantar insults, impropis i comentaris sorneguers d'una colla de ciutadans que no entenen què és el dret a manifestar-se i a expressar lliurement les opinions. Fent bandera d'un pèssim sentit democràtic i amb una manca de respecte notable van voler boicotejar l'acte amb tota de mena de crits ofensius i provocadors.

Gràcies, de nou, als Mossos d'Esquadra i a la policia local per la seva inestimable labor.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/10/09/cartes/585294.html?utm_source=rss